

הצקורבים

לרביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

חיים טובים // נקודות אור בנתיבות החיים

דבר העורך

ניצחו אותנו!?

זהו זה, עבר ראש השנה ורוב הציבור לא הגיע לאומן. אז מי ניצח?

ראש השנה, מושג כל כך נעלה וקדוש, אצלנו חסידי ברסלב נושא בקרבו משמעות הרבה יותר עמוקה ורחבה. רבינו אמר שהוא קיבל במתנה את ראש השנה, ורק הוא יודע לעשות את זה. ולכן, הוא מבקש ומזהיר שכולם יבואו אליו, "איש בל יעדרו!"

ומי שיש לו קשר כלשהו, למנהיג החי והרחמן הזה, לא עושה חכמות. רבינו אמר, אז הוא מצייט. וכך קמים להם עשרות אלפי אנשים מידי שנה, עוזבים את הבית, ומבכרים לעשות את החג בעיירה נידחת אי שם באוקראינה.

העולם מרים גבה, ויש גם שמנסים למנוע את זה, בכל מיני דרכים, בעיקר אידאולוגית: משפחה, ארץ ישראל, ישיבה ושאר ירקות. אבל זה לא עוזר, הרכבת האווירית יוצאת לדרכה, ומכל העולם עושים אנשים מכל הסוגים את דרכם אומנה, נגד כל הגיון.



השנה, הסיפור היה שונה.

הסטרא אחרא החליט שהפעם הוא עושה את זה עד הסוף, ויהי מה. זה התחיל בטענות בריאותיות, ומשהוכח שאין בזה שום בסיס, זה עבר לשפה פוליטית. וכשגם פוליטית זה לא השתלם, זה הפך להיות מטרה כשלעצמה, ראש בקיר נקודה סוף.

לא היה לזה כמעט סיכוי להצליח, לעקשנות המוזרה והבלתי טבעית הזאת. העולם השתומם למול האטימות הנואלת והאכזרית, שהגיעה מכיוונם של הרשויות, שלא מתביישות לקרות לעצמם 'ישראל'. וכי מה אכפת להם שכמה אנשים, יחגו במשך יומיים באיזה חור נידח בגלובוס, בו בזמן שעשרות אלפי אנשים נוסעים לכל יעד אחר, ואין פוצה פה ומצפץ.



גם כאשר אלפי אנשים שהו על הגבול, בתנאים תת אנושיים, בקור ובבוץ, ללא אוכל ושינה, והעולם געש ורעש על המשבר ההומניטרי, ומנהיגי מדינות קמו על הרגליים הקדמיות כדי לסייע, והרשויות האוקראיניות כבר לא עמדו בלחצים העולמיים, התעקשו הללו על שלהם, ונתנו לאנשים להתבלות בתנאים הללו, ובלבד שלא לאפשר לדבר הזה לקרות.

שלום לקוראי העלון הנכבדים!

לאחר הפוגה אנו מתחדשים בס"ד בהוצאת הגליון. אנו תקווה ותפילה שנזכה להוציא את הגליון מידי שבוע בשבוע. תתפללו על זה.

בגליון שלפנינו נפתח במדור **חיים טובים**, לאחר מכן נכנס למדור **ללכת עם תורה** – ניצוצות אורה בהבנת תורת רבינו הקדוש – נמשיך בלימוד תורה ט, נעבור למדור **נקודה בפרשה** ביאור בפרשה מאת הרב אליהו עטיה שליט"א, ונסיים במדור **משיבת נפש** דיבורים נפלאים לבית ולמשפחה הנובעים מתורת הנחל הנובע.

בלוח השיעורים הקבועים ישנה הזדמנות של פעם בכמה שנים: להתחיל ללמוד ליקוטי הלכות לפי סדר דף ליום! כולנו מתחדשים!

וכן ישנה הזדמנות להצטרף ללימוד העמוד היומי בליקוטי מוהר"ן – מתחילים חלק ב'!

בברכת שבת שלום ומבורך העורך

עלון 'המקורבים' ©

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון: פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 42 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM



ניתן לתרום (וכן לקבל את הגליון עד לביתכם) דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. תזכו למצוות!



נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדו"ס, ולציין זאת). עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!

השיעורים הקבועים						
יום	חודש / חשוון	הדף הויטי מסכת עירובין	משנה ברורה עמוד הויטי 'דרשו'	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות חלק א	העמוד הויטי בוו"ק
ז	כט	סט	חורה	א	ז	צ
א	ל	ע	תקיה, א	ב	ח	צ
ב	א	עא	תקיה, ב-ג	ב	ט	צא
ג	ב	עב	תקיה דו-ו	ג	י	צא
ד	ג	עג	תקיה, ז-ח	ג	יא	צב
ה	ד	עד	תקיה, ח-ט	ד	יב	צב
ו	ה	עה	חורה	ד	יג	צג

התורה הנלמדת בחברת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ל





לעשות. תודה, אלף פעמים תודה. תבואו כל יום.

אומן זה לא מקום, אלא תחנה להתחבר למעלה מן המקום. וזה קרה ועוד איך. כל מי שרצה, כסף והתפלל, ובוודאי כל מי שיצא לדרך ומסר נפשו עד הקצה האחרון, הגיע לאומן גם אם לא לרחוב בילינסקי. הראש השנה הזה הוא הכי משמעותי והכי נצחי שהיה אי פעם. ומי שהיה בראש השנה הזה, ראוי לו לשמוח כל השנה וכל החיים! ■

זה היה נראה בלתי הגיוני, אבל זה קרה. והם ניצחו, ועוד איך.

חה... חה... חשבתם שאפשר לנצח אותנו? אז חשבתם, טיפשים. אפשר, בוודאי שאפשר, עד כמה שמדובר במשהו פיזי וטכני. ואת זה עשיתם, גיבורים שכמותכם. אבל זהו, שזה ממש לא פיזי ולא טכני, אלא הכי פנימי והכי רוחני שיש. התחלתם עם הרבי הכי מנצח והכי נצחי שהיה בהיסטוריה, ואותו חשבתם לנצח?! הצחקתם!

ולא די בזה, ברוב עזותם וחוצפתם, שלחו הם בעצמם מאות שוטרים לאומן, כדי לתפוס את אלו שהצליחו לחמוק איכשהו. וגם רצו לשלוח מאות שוטרים לגבולות כדי 'לחלק' בעל כורחם את השוהים שם ולהחזיר אותם ארצה, אלא שכאן הייתה זו מדינת בלארוס שעצרה את הסקנדל הזה, ולא אפשרה לו להתבצע.

גם ברגעים האחרונים של ערב החג, כשהיה ברור שלא יגיעו יותר אנשים, וכבר היה יותר מכובד בשבילם בעצמם לאפשר העברה מבוקרת של כמה מאות איש שעוד נותרו בגבול, המשיכו באטימות לעמוד בגבול, עם טנקים ועשרות שוטרים, כאילו מי יודע מה יקרה אם יאפשרו את הפרצה הקטנטנה הזאת.



אדרבה, וזה לא סוד. דווקא השנה, ודווקא אצל אלו שלא הצליחו להגיע, וביותר אצל אלו שעצרתם אותם בכח בגבולות, נוצרה התקשרות לרבי ולראש השנה שלו, כפי שלא הייתה מעולם. לא הייתה דרך טובה יותר להביא אותנו אל הרבי לראש השנה, כמו המניעות המטורפות הללו שהתעקשתם

ניתן לקבל את 'החיזוק היומי' 'חיים טובים' ישר לכתובת המייל: yefabian@gmail.com

חבורות ושיעורים למקורבים!

לדיווח על שיעורים ועוד נא להשאיר הודעה בקו 'חניכי הישיבות' – ברסלב, בשלוחה: 42

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	התחזקות	הרב שרגא זילברמן שליט"א	יום שלישי ב-8:30 בערב	בית הכנסת ברסלב רח' מימון
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה: חבורת חניכי הישיבות – ברסלב ב"ב	פעם בשבוע	0548487317
בני ברק קריית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קריית הרצוג	שיעור התחזקות	נושא בפרשה	בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	לימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387

הערות ביאורים // פניני הערות וביאורים לפי סדר מהלך התורה

(אך אי אפשר להתפלל, רק בשלומד תורה, כי לא עם הארץ חסיד' (אבות ב); וכתוב (משלי כ"ח):
"מסיר אָזנו מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תִּפְלֹתוֹ תוֹעֵבָה" (כתב יד החברים).

[ד] וצריך כל אדם לקשר את תפלתו לצדיק הדור והצדיק יודע לכוון השערים ולהעלות כל תפלה ותפלה לשער השני, כי כל צדיק וצדיק הוא בחינת משה משיח, כמו שאמרו 'משה, שפיר קאמר', וכתוב (בראשית מ"ט): "עד כי יבא שילה" דא משה' (זהר בראשית כה:), ומשיח הוא כלול כל התפלות, ובשביל זה יהיה משיח מורח ודאין' (כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה סנהדרין צג:), כי התפלות הם בחינת חטם, כמו שכתוב (ישעיהו מ"ח): "ותהלתי אחטם לך".

ההתקשרות לצדיק היא בחינת חיבור החלון אל האבן טוב

רבינו ממשיך לבאר שצריך לקשר את התפילה לצדיק הדור שהוא יודע לכוון השערים ולהעלות כל תפילה לשער השייך לו, ולכאורה זה נראה עניין צדדי כביכול, עצה איך לזכות שהתפילה תעלה למקומה, ואינו קשור לעניין האמת שהיא עיקר העצה המבוארת קודם, איך להתפלל למרות כל התגברות החושק, ע"י ההיצמדות על האמת שהוא אור השי"ת בעצמו.

אבל על פי דברי מוהר"ת מתבאר, שזה עצמו הוא המשך לעניין עצת האמת, והיינו כי זה עצמו שני בחינות האמת שנתבאר קודם, שיש אמת של בחי' אבן טוב, ויש אמת של בחי' חלון, והיינו כי הצדיק המופלג זוכה לאמת של בחי' אבן טוב [שהוא בחי' אור החמה], ואנו הלוואי שנזכה לאמת של בחי' חלון [שהוא בחי' לבנה], ובאמת עיקר עבודתנו הוא לקבל מהאבן טוב, כי אין לנו עדיין כח שיאיר לנו האמת בעצמנו בבחי' אבן טוב, אלא אנו צריכים לכל הפחות לעשות אתערותא דלתתא של חיפוש האמת, באופן שניתן אפשרות להאיר לנו לחלון שלנו את הארת האמת.

וז"ל מוהר"ת (ליקוטי הלכות, נזקי שכנים, הלכה ה אות ב): "אור האמת של רב העולם הוא בבחינת חלון, כי

על ידי אמת. ואמת הוא בחינת תורה, בחינת תורת אמת כנ"ל. וזה בחינת קריאת שמע ותפלה, בחינת סמיכות גאולה לתפלה, כי קריאת שמע הוא בחינת תורה, בחינת עצם האמת, בחינת ה' אלקינו ה' אחד (דברים ו) שהוא עצם האמת. ואחר כך אנו מתפללין שהוא אתערותא דלתתא, דהיינו שאנו מעוררין עצמנו ומכניעים עצמנו להתפלל לפניו יתברך ולבקש על צרכינו וזהו כפי האמת שיש אצל כל אחד ואחד. וזה האמת הוא בחינת חלון כנ"ל שצריך לקבל האור מעצם האמת שהוא בחינת תורה, בחינת קריאת שמע כנ"ל, כי זה הוא כלל גדול, שכל בחינה כלולה מכל הבחינות ויש כמה בחינות בכל בחינה ובחינה. ועל כן אף על פי שבפאמר הנ"ל מבאר שבהתפלה בעצמה יש בחינת אבן טוב וחלון, עם כל זה כלליות התפלה של ההמון עם הוא בחינת חלון כנגד צדיק הדור שהוא בחינת אבן טוב כנ"ל. וכן כלליות התפלה הוא בחינת חלון, בחינת לבנה כנגד התורה שהיא בחינת חמה, בחינת אבן טוב וכן"ל".

והנה מוהר"ת כותב שרבינו לא הזכיר כלל מתורה ותפילה, ולכא' הרי רבינו מזכיר זאת כאן, אלא שבאמת זה לא הנוסח שהיה לפני מוהר"ת, רק הוא מהפרפאות על פי כת"י החברים, ולפי"ז אכן מבואר העניין היטב, וז"ל הפרפאות לחכמה (אות א) "אות ד', קודם מאמר רבב"ח ראיתי בלשון החברים כתיבת יד שכתוב כאן, אך אי אפשר להתפלל רק על ידי שילמוד תורה כי לא עם הארץ חסיד וכתוב (משלי כ"ח) מסיר אָזנו מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תִּפְלֹתוֹ תוֹעֵבָה וכו' וזוהו מבואר מה שכתוב אחר כך במאמר רבב"ח אמר לן תמניא בחינות היינו לימוד התורה וכו', תנינן ויהינן ליה תנינן לשון לימוד וכו' היינו כנ"ל, כי גם לימוד התורה צריכין לתיקוני התפלה כנ"ל, ועיין בליקוטי הלכות הלכות דיינים הלכה ג' אות ט".

תורה ותפילה הם בחינת אבן טוב וחלון

המובן בזה לכאורה שתורה ותפילה הם עצמם בחי' חלון ואבן טוב, וכן מתבאר בליקוטי הלכות (הלכות דינים, הלכה ג, אות ט) וז"ל שם: "וזה בחינת תורה ותפלה ששניהן צריכין זה לזה ואין אחד בלא חברו. כי זה בחינת קריאת שמע ותפלה כי קריאת שמע הוא בחינת תורה, כי התורה זה בחינת אמת, בחינת תורת אמת, כי התורה הקדושה היא עצם האמת, כי כל מצוות התורה הם עצם האמת. למשל מצות ציצית שצוננו ה' יתברך להטיל ציצית בטלית זהו עצם האמת לאמתו, אבל תפלה שהיא בחינת אתערותא דלתתא, שזהו בחינת כלליות העבודה שאנו עושין ומקימין שהכל כלול בתפלה, דהיינו מה שאנו מתפללין ומבקשין מה' יתברך בזה יש כמה שנויים וגוונים, כי בודאי לאו כל אחד זוכה לתכלית התפלה בשלמות, דהיינו שתהיה התפלה נכללת באחדותו יתברך בבחינת היא תהלתך והוא אלוקיך (דברים י), שזהו בחינת עצם האמת, אבל ההמון עם בודאי אין זוכין לזה. וכל אחד זוכה לתפלה כפי בחינת נקדת האמת שמתגבר ומתחזק להמשיך עצמו אל האמת. וזה האמת הוא בחינת חלון שמקבל האור כנ"ל. שיש בזה כמה גוונים בלי שעור כפי גדל האמת שיש בו כנ"ל. נמצא, שתורה ותפלה הם בחינת אבן טוב וחלון הנ"ל, שזהו בחינת חמה ולבנה, שהם בחינת תורה ותפלה כידוע, שהם בחינת תורה שבכתב ותורה שבעל פה כמובא.

"וזהו שכתב שם רבנו זכרוננו לברכה על מאמר רבה בר בר חנה ששאלו, כמה מרחקינא ממיא? הינו מתפלה בשלמות. השיב לו, תמני פרסי. וכתב שם שזהו בחינת תורה ותפלה שהם חמשה חמשי תורה ושלוש תפלות ביום וכו'. ולכאורה תמוה, כי מקדם לא הזכיר שם רבנו כלל מענין תורה ששני לתפלה, אך על פי הנ"ל מבאר היטב, כי תקון התפלה הוא

כוון השערים

ועל פי זה מתבאר שזה ג"כ עניין כוונת השערים והעלאת התפילה למטה שלה, שכפי שנתבאר לעיל עיקר עליית התפילה לשער שלה תלוי באמת שבתפילה, וע"כ ע"י ההתקשרות לצדיק זוכים שהצדיק יכוון את השערים היינו שיכוון את האדם לשער שלו, דהיינו לנקודת האמת ששייכת לו דייקא בעת הזאת, ועי"ז יזכה לתפילה כראוי, ואז תעלה התפילה למקומה.

הארת יעקב בי"ב שבטים הוא בחינת הארת אבן טוב בחלון

עוד מבואר הדבר היטב בדברי מוהרנ"ת ושזה עצמו עניין הארת יעקב בי"ב שבטים, כי הוא בחינת אבן טוב שמאיר בבחינת חלון, וז"ל (ליקוטי הלכות, דינים, הלכה ג אות ח): "ועל כן עקר העצה והתקנה בכלליות העבודה שאנו צריכין בזה העולם. העקר הוא רק אמת שאנו צריכין לבלי להטעות עצמנו חלילה, רק להסתכל בכל דבר על האמת לאמתו ולהשתדל בתפלה אפלו אם אינו יכול להתפלל כלל, על כל פנים יראה שיוציא הדבור מפיו באמת לפי מדרגתו. ואף על פי שעדיין אין האמת ברור וזה עם כל זה מאחר שהוא חפץ באמת ומושך עצמו רק אל האמת ומקריח עצמו לדבר דבור אמת, על כן זה הדבור

עצם האמת שהוא בחינת אבן טוב אין מי שישונו כי אם הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה מאד. אבל שאר העולם אפלו הכשרים והצדיקים קצת כל האמת שלהם הוא בבחינת חלון שאף על פי שהוא אמת, אבל אין האמת ברור בתכלית הברירות. ועין שם מה שמבאר שם על מאמר רבותינו זכרונם לברכה: יש אומרים אבן טוב ויש אומרים חלון, עין שם. וכל החלונות והפתחים שבבית, שדרך שם נכנס האור, נמשכין בשרשן מבחינת האמת הנ"ל, שהוא בחינת חלון, שהוא תקון התפלה שמשם כל החיות והאור של כל הדברים שבעולם. ועל כן צריכין לזהר מאד ביותר מלהזיק בראיתו, כי עקר הזק ראה נמשך מחמת ששם באור העינים כרוך הבעל דבר ביותר להתאחז שם שישתכל מן הצד הפך האמת ועקר אחיזתו בהאמת שהוא בחינת חלון שהוא בחינת האמת של רב העולם, כי מחמת שהאמת אינו בתכלית הברור על כן יש לו פח להתאחז בו להפך האמת לשקר. ועל כן באמת אין תקנה לזה כי אם שיקשר עצמו לצדיקי אמת שהאמת שלהם בתכלית הברור והזכוך שהוא בבחינת אבן טוב ששם אין להשקר שום אחיזה והוא יכול להאיר גם בהאמת שלו עד שיצא מתוך עמק החשך על ידי האמת שלו שהוא בחינת חלון."

נקודה בפרשה

// הרב אליהו עטיה שליט"א

ביאור המדרש שאמר הקב"ה לקין שהוא 'קרקפתא דלא מנח תפילין'

"ויאמר ה' אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי" (בראשית ה, ט). ובמדרש פליאה (הובא בנחלת יעקב אות מ"ד, ובהרבה ספרים), איתא: בשעה שאמר הקב"ה לקין "אי הבל אחיך, ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי", אמר לו הקב"ה 'קרקפתא דלא מנח תפילין את'. ותמהו כל המפרשים, מהו הקשר בין שני עניינים אלו, ובפרט איזה תפילין היו אז, הרי עדיין לא נצטוו על תפילין.

והנה גם רבינו בלקוטי מוהר"ן (קמא, תורה ל"ח אות ו'), הביא כעין מדרש זה, ומצא לו מקור מתוך הפסוק, וז"ל: וזה שכתוב בקין (שם, טו) "וישב בארץ נוד קדמת עדן", פרוש שלא זכה לעדן, על ידי שפגם באור התפילין. וזה "קדמת" - ראשי תבות ק'קרקפתא ד'לא מ'נח ת'פילין, עכ"ל. (קרקפתא הוא גולגולת הראש). אלא שעדיין נשאר להבין הקושיות הנ"ל, מה ענין תפילין לחטא קין שהרג את הבל, ועוד איזה תפילין היו אז.

ונראה, דהנה שם בדברי רבינו בתחילת האור שם, כתב וז"ל: ומשה זכה לאור התפילין, כמו שכתוב בזהר (ח"א בהשמטות דף רסב). "ויתנצלו את עדים" (שמות לג, ו) - דא תפילין, "ומשה יקח את האהל" (שם, ז) - שלקח אותן האורות, מלשון (איוב כט, ג) "בהלו גרו עלי ראשי", ע"כ. ומבואר שענין תפילין, הוא בחינת הכתרים שזכו להם ישראל במתן תורה. ושם (באות ה') ביאר רבינו באריכות, שבחינת תפילין היא 'בושה', וכתב שם וז"ל: והבושה הזאת הוא בחינת אור התפילין, שנתגלה על פניו במצחו וכו'. וזה פרוש (משלי ב, ה) "אז תבין", הינו על ידי בינה יתרה שיהיה בהכרת הבורא (שזו הבושה שנופלת על האדם שחטא מפני שמבין את גדולת הבורא), על ידי זה (הוא בבחינת) "יראת ה'" הינו בחינת תפילין, כמו שאמרו חז"ל (ברכות ו) "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" (דברים כח, י), אלו תפילין (שבראש). כי היראה הוא הבושה, כמו שכתוב (שמות כ, יז) "יראת ה' על פניכם" - 'זה הבושה' (נדרים כ, א), שהיא על הפנים, עכ"ל.

עכ"ל. והנה שם בגמ' מבואר: אמר רב יהודה אמר שמואל: שור שהקריב אדם הראשון - קרן אחת היתה לו במצחו, שנאמר (תהלים סט, לב) "ותיטב לה' משור פר מקרן מפריס", כי אדם הראשון כשהכיר בחטאו והתבייש, הביא שור עם קרן אחת, היינו שהביא בחינת תפילין שהם בושה ויראה. וכמו שכתב שם רבינו בהמשך וז"ל: וזה פרוש שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו במצחו, כי על ידי הקרבן, הינו על ידי התשובה, זכה לבחינת תפילין, שהוא בחינת קרון עור הפנים, עכ"ל. וכן אצל משה, כשזכה לכל הכתרים והעדיים של ישראל, שהם בחינת הבושה והיראה שהיה לישראל במעמד הר סיני, נאמר עליו "כי קרן עור פניו", שזו קרן האחת במצחו היא בחינת תפילין.

ועתה מובן שהוכיח הקב"ה את קין "אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי" - אמר לו הקב"ה 'קרקפתא דלא מנח תפילין את'. שהכוונה, שאמר הקב"ה לקין שאין לו בושה ויראה, שהרי הוא כגונב דעת העליונה באומרו "השמר אחי אנכי", וה' יודע את מעשיו. ואמר לו שאין לו בחינת תפילין, כי תפילין הוא בחינת 'בושה' שממנה באה יראת שמים, ואילו קין אינו מכיר בגדולת ה' שיודע את מעשיו, ולכן לא התבייש ולא התיירא, היינו שהוא קרקפתא דלא מנח תפילין.

וזהו שהמשיך רבינו (באות ו') וכתב: וזהו (שמות לד, כט) "כי קרן עור פניו", על שם קרן אחת היה לו במצחו (ע"ז ח, חולין ס). זה בחינת תפילין שהוא במצחו, ועל ידי זה "ויראו מגשת אליו" (כל ישראל התייראו מלגשת למשה), כי האיר עליהם היראה,

האמת, אף על פי שאינו עצם האמת בחינת אבן טוב, אף על פי כן האמת הוא בחינת חלון. ויוכל אחר להאיר בו, דהינו הצדיקי האמת שכלולים מכל התפלות ישראל. ואלהם אנו מקשרים כל תפלותינו, כי הצדיקים אמתיים הם נגדנו בבחינת עצם האמת. והם מאירים בכל תפלות ישראל ומעלים אותם כפי האמת שבכל תפלה ותפלה של כל אחד ואחד שהוא בחינת חלון שמקבל האור מהצדיק. וכפי בהירת וצחות החלון, דהינו הדבור האמת כן הצדיק שהוא עצם האמת מאיר בו.

"וזה שמבאר שם במאמר הנ"ל שצריכין לקשר כל התפלות לצדיק הדור וכו', עין שם והבן היטב. כי צדיק הדור עם כלל ישראל הם בבחינת חמה ולבנה שזהו בחינת יעקב ובניו, שהם כלליות תקון התפלה, כמו שמבאר שם. כי יעקב כלול מכל השנים עשר שבטים שהם כלליות ישראל, כלליות השנים עשר שערים השנים עשר גססאות שבתפלה והוא מברר ומעלה כל תפלה לשרשה לשער השן, לו, כי יעקב הוא בחינת עצם האמת, בחינת תתן אמת ליעקב וכו' (מ"כה ז). והוא בחינת שמש, כמו שכתב רבנו זכרוננו לברכה במקום אחר, כמו שכתוב, "ויזרח לו השמש". וכלליות ישראל שהם בחינת שנים עשר שבטים, שנים עשר שערים, שנים

עשר גססאות התפלה, זה בחינת לבנה, בחינת חלון הנ"ל, כי הלבנה כלולה משנים עשר חדשים, כי כל השנים עשר חדשים נמנין ללבנה כמובא. שהם כנגד שנים עשר שבטים, שנים עשר גססאות התפלה, שנים עשר שערים שבירושלים שלמטה ושלמעלה שדרך שם עולה התפלה. וזה בחינת חלון, הינו אור האמת של כלל ישראל שהוא בחינת חלון שאינו מאיר בעצמו, שזהו בחינת לבנה שמקבלת האור מהשמש כנ"ל. וזה בחינת שנים עשר חלונות של בית הכנסת שהוא בחינת וכין פתיחן לה בעליתה (דניאל ו), בחינת תפלה שעולה דרך שנים עשר שערים. שהם שנים עשר חלונות שברקיע, שדרך שם עולה התפלה בחינת משגיח מן החלונות וכו' דאתמר בהון, "חלו נא פני אל", כמו שאיתא בתקונים כי תפלה הוא בחינת מלכות, בחינת לבנה כידוע. בחינת חלון, בחינת תפלה לעני, כי עני לית ליה מגרמיה כלום. כי אם מה שמקבל מאחר, שזהו בחינת לבנה כנ"ל."

עיקר החושך הוא באמת של בחינת חלון

ובאמת עיקר החושך הוא דייקא באמת הזה של החלון ששם הם עיקר כל הבלבולים של החושך, וכמבואר באריכות בדברי מוהר"ת בליקוטי

הלכות (הלכות דיינים, הלכה ג אות ז): "כי עקר אור האור המאיר של החמה ולבנה שהם נתנו להאיר על הארץ, כמו שכתוב (בראשית א), "והיו למאורות ולארת ולמועדים וכו'" עקר האור שלהם הוא אמת. שהוא עקר אור המאיר כנ"ל ועל כן הם שני מאורות, חמה ולבנה. זה בחינת שני בחינות הנ"ל. שהם בחינת אבן טוב וחלון, כי אבן טוב מאיר בעצמו וחלון אין מאיר בעצמו רק מקבל האור מאחר, שזהו בחינת חמה ולבנה, שהם בחינת אספקלריא דנהרא מגרמא שהיא החמה, שהיא מאירה בעצמה בחינת אבן טוב הנ"ל. ולבנה היא בחינת אספקלריא דלא נהרא מגרמא כלום כי אם מה שמקבלת מהשמש, שזהו בחינת חלון שאינו מאיר בעצמו כי אם מה שמקבל מאחר כנ"ל. וזה בחינת סוד מעוט הירח שמשם עקר אחיזת הסטרא אחרא והקלפות והיצר הרע. ומשם משתלשלין ובאין כל החטאים וכל הפגמים שבאין על ידי היצר הרע שנאחזו משם וכו'.

"ומעוט הירח זה בחינת חשך שנחשך אורה ונתמעט, דהינו, שכבוכול, ה' יתברך צמצם אור האמת והסתיר והצפין והלביש אור האמת ומעטו באפן שנוכל לקבלו. ומחמת שמעט וצמצם אור האמת, שזהו בחינת מעוט אור הירח, משם אחיזת כל הסטרא אחרא שהיא בחינת חשך, בחינת שקר שאחזתה

וכשהכיר קין בחטאו, ואמר (בראשית ד, יג) "גדול עוני מנשא", ופירש"י: בתמיה, אתה טוען עליונים ותחתונים, ועוונני אי אפשר לטעון, עכ"ל. היינו שביקש את מידת (שמות לד, ז) "נשא עון", שהקב"ה יסבול את עווננו שזו בחינת תשובה. ואז כתוב (בראשית ד, טו) "וישם ה' לקין אות" - היינו בחינת תפילין. וכמו שביאר רבינו (שם), וז"ל: ואיתא (בבראשית רבה כב, יב) "וישם לקין אות" (בראשית ד, טו) - שזרח לו קרן, הינו כנ"ל, עכ"ל. ופירושו, שע"י התשובה שלו היה לו בחינת תפילין, שזו האות ששם לו הקב"ה. וכמו שביאר רבינו (בסוף אות זו), וז"ל: וזה שכתוב "וישם ה' לקין אות", פרוש רש"י "החזיר מוראו עליהם" (היינו שמחמת שלא היה לו בושה ולא היה לו בחינת תפילין, ממילא לא יראו ממנו הבריות. אבל עתה שעשה תשובה חזר לו בחינת תפילין שהם מפילין מורא), כמו שכתוב (דברים כח, י) "וראו כל

עמי הארץ", כמו שכתוב (בתקונים שם דף ק"ח): "כד תב בתויבתא, וישם ה' לקין אות", עכ"ל.

אמנם מדגיש רבינו, שלא היתה לקין תשובה שלימה, וז"ל: וזה שכתוב בקין (שם, טז) "וישב בארץ נוד קדמת עדן", פרוש שלא זכה לעדן, על ידי שפגם באור התפילין. וזה "קדמת" - ראשי תבות ק'רקפתא ד'לא מ'נח ת'פילין, עכ"ל. וביאור הדברים, דהנה הפסוק בשלמותו הוא "ויצא קין מלפני ה' וישב בארץ נוד קדמת עדן", ופירש"י: "ויצא קין" - יצא בהכנעה כגונב דעת העליונה, עכ"ל. ומקורו טהור מהמדרש (בראשית רבה כב, יג), וז"ל: מהיכן יצא (הרי מלא כל הארץ כבודו), רבי יודן בשם ר' איבו אמר, הפשיל דברים לאחוריו ויצא - כגונב דעת העליונה, (פי', אף שהתחרט וביקש תשובה, מ"מ כשיצא הפשיל והשליך

דברים אלו לאחוריו שלא לתת לב להם, היינו שכל תשובתו היתה בשקר ומרמה כגונב דעת העליונה). רבי ברכיה בשם רבי אלעזר ברבי שמעון אמר, יצא כמפרים (כחזיר המפרים פרסה, שמראה כאילו הוא טהור) וכמרמה בבוראו, עכ"ל. והרי שלא היתה תשובתו אמיתית, ולכן נכון מקום הרמז שכתב כאן רבינו, שאחרי שיצא קין נאמר בו מיד "וישב בארץ נוד קדמת עדן", "קדמת" - ראשי תבות: ק'רקפתא ד'לא מ'נח ת'פילין. כלומר, הגם שעשה תשובה, וניתן לו 'אות תפילין', היה זה רק בשביל שלא יהרגוהו כל מוצאו, אבל באמת עדיין הוא בבחינת 'קרקפתא דלא מנח תפילין' - כי לא היה לו בושה גם עתה, ועדיין הוא גונב דעת העליונה, שלא היתה תשובתו שלימה כלל, ולכן הוא כמי שלא מניח תפילין, כי התפילין הם בושה ויראת שמים כנ"ל. ■

צמיחה טבעית

כמו לכל עץ בעולם גם בנו ישנה התנועה הטבעית היקרה הזאת להתקדם, להתרחב ולגבוה. החיים מחכימים מרכיבים ומלמדים אותנו. אנחנו לומדים מטעויות וכל יום מביא איתו עוד הזדמנויות

אדם גדול מאוד שאינו גדר אנושי כלל שיהיה אדם גדול כל כך ונשא אילן גדול שבישוב אינו נמצא אילן גדול כזה. ואותו האיש שאל אותו: מי אתה? ואמר לו: אני אדם. ותמה ואמר שזה כל כך זמן שאני בהמדבר ולא ראיתי מעולם בכאן אדם."

בא אדם גדול מאוד, עם אילן גדול מאוד, ואומר לך, מה, את אדם? אני לא מכיר כזה. מה, את ממש אישה קטנה פיצית רגילה במובן השטחי של המילה? את אפילו לא נוצרת את לשונך כמה שעות כל יום באופן מושלם? סתם אישה, מאלה שקונות יותר מדי ואוכלות יותר מדי ואז מאבדות את הסבלנות וצועקות השם ישמור על הילדים לפעמים? שנים לא ראיתי אישה. אני בעולמות אחרים לגמרי. עליונים לגמרי. אני במה שאת אמורה, לא במי שאת באמת... באים אנשים מאוד גדולים עם אילנות מאוד גדולים, אבל זה עקור. האילן לא מחובר לשורשים שלו ולא נותן לך זריקה של צמיחה. עץ צריך לצמוח.

צמיחה טבעית

התקדמות אמיתית לא מגיעה מלחץ. רבי נחמן מברסלב זצ"ל אמר: "אני רוצה שתעבדו את השם כמו מישהו ששותה מים מתוקים ולא כמו מישהו ששותה מים מלוחים". כששותים מים מלוחים לא מרוצים אף פעם, כל הזמן מרגישים שזה לא מספיק, זה לא טוב, זה לא באמת מרווח או מרגיע.

אבל עבודת השם צריכה להיות בשמחה. כמו מים מתוקים. שתיתי. רויתי. נעים לי. אני מתמלאת תחושה

הזאת: נשרף? לא נשרף? יישרף לי? לא יישרף לי? מה יהיה אם יישרף לי?

ככה בדיוק עובד עלינו יצר הרע. האמת היא ש"רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הירבה להם תורה ומצוות". וגם הפשוטים שבישראל מלאים מצוות כרימון, אבל הוא הצליח להפוך אותנו. נגב לנו את כל הסירים והשאייר אותנו עם המתח מהתחתית שנשרפת לעיתים כל כך רחוקות.

כיף להתעורר

יש לנו תפיסה כזאת, כאילו אנחנו מוכרחים את הלחץ כדי לא לחטוא. כאילו אם לרגע נחזיר את המשקלים למקום הנכון שלהם, ונקלוט את היקף הטוב שאנחנו זוכים לפעול בעולם ללא הרף ממש, איך בהשוואה אליו הרע הוא גם לא רב וגם לא מכוון, והוא בעצם ממש זניח, ובכן אם נבין את זה ברוח, נשקע כנראה לזיחות דעת שתוביל להידרדרות ולאי עשייה. האמנם?

כשאנחנו מנסים ליישב את הדעת ולהבין את האמת היותר עמוקה, אנחנו לא עושים את זה לא בשביל להירדם ולא בשביל לחטוא. אדרבא, אם נרגיש טוב יותר נהיה ערים יותר, כי יהיה לנו הרבה יותר כיף לקום בבוקר, ובוודאי לא נתרשל ונזלזל ונחטא בכוונה כי מעולם לא היה לנו רצון לחטוא בכוונה.

עץ עקור

במעשה מאבדת בת מלך שסיפר רבי נחמן, מסופר על השני למלכות שחיפש את בת המלך האבודה. במסע החיפושים שלו הוא הגיע למדבר "וראה

כמה נשרף

מצד האמת, אנחנו יכולות להסתובב בעולם בשמחה מאוד גדולה, כי אנחנו עושות כל כך הרבה דברים כרצון השם ולמען השם.

למה אנחנו לא מאושרות מזה?

באחד הימים עלה לי משל ציורי למצב שלנו: ברוך השם, כולנו כנשים, מעמידות הרבה סירים בחיים שלנו; ארוחות צהרים, שבתות, חגים, ועכשיו זה בכלל נהיה מרתון של בישול-קיצוף, בישול-קיצוף.

תארו לכן שהנושא המרכזי לגבי הארוחות המבושלות, היה אזהרות וניתוח השאלה של 'מה יקרה אם האוכל יישרף?' - יש כאן היבט של בל תשחית ויש כאן היבט של נזק לסיר ויש כאן היבט שאנשים יישארו רעבים ויש כאן היבט של ניצוצות קדושים שהלכו לאיבוד בלי שיברכו עליהם תחילה וסוף... היינו הולכות ומעמיקות מאוד בנושא הזה של 'מה קורה אם נשרף האוכל'.

כמה נשרף אוכל? ממש לא הרבה. רוב האוכל מתבשל. רוב האוכל מזין. רוב האוכל בא על תיקונו. מברכים עליו. ניזונים ממנו. לכל אחת מאתנו יש בבית מפעל תעשייתי לייצור מזון שכמעט אינו שובת.

נגיד שלא היינו רואות שום דבר מזה שכולם כאן אוכלים שלוש על עשרים וארבע על שבע על שלוש מאות שישים וחמישה על עד מאה ועשרים, וכל הזמן היינו לחוצות סביב הנקודה

ללכת עם תורה - המשך

מרחוק דרך כמה חלונות ולבושין אף על פי שיודעין האמת לאמתו, עם כל זה כבר יש להם אחיזה ויכולין להטעות ולחפזות האמת בשקר ולהפך דברי אלקים חיים, להפך השקר לאמת, חס ושלום, ועל כן עקר עבודתנו ויגיעתנו הוא למלאות פגימת הלבנה, הינו לברר האמת מן השקר."

כי בודאי מי שיודע האמת לאמתו אי אפשר להטעותו בשום שקר שבעולם. אך מאחר שנתמעט ונתצמצם האמת אף על פי שיעדין הוא אמת גמורה, עם כל זה מאחר שנתמעט ונתחפה ונתכסה האמת בכמה צמצומים ולבושים, על ידי זה משתלשל אחיזתם, כי מאחר שאין יודעין עצם האמת רק שרואין האמת

ממעוט האור הירח, הינו ממעוט וצמצום האמת שמשם עקר אחיזת השקר, שהיא הסטרא אחרא, כי בודאי אם לא היה רק עצם אור האמת בעצמו, בודאי לא היה להסטרא אחרא, שהוא השקר, שום אחיזה, כי מאחר שהיו הכל יודעין עצם האמת. איך היה אפשר לחפזות האמת ולהפך האמת לשקר,

קו 'חניכי הישיבות' – ברסלב:

בני התורה חניכי-הישיבות המקורבים לאורו של
רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א - 077-31-40-331

שלוחה: 1	הודעות ועדכונים.
שלוחה: 2	לשמיעת חלק מהגליונות הנפלאים שע"י 'הקבצו'.
שלוחה: 3	1 - לשיעורים וכנסים שנמסרו למקורבים. הרב ישראל מאיר גלינסקי שליט"א: 3 - לשיעורים לפי נושאים \ על ליקוטי מוהר"ן. 4 - שיעורים משנת תשע"ט. 0 - לכל השיעורים אחרונים.
שלוחה: 4	1 - שיחת חברים \ הודעות מאזינים. 2 - להשאת הודעה למאזינים. 3 - לשלוחת 'הליכה עם תורה' - 'חבורת תמימי דרך'. 4 - למענה וייעוץ.
שלוחה: 5	סיפורי התקרבות וראיונות.
שלוחה: 6	1 - פניני ליקוטי מוהר"ן על התורה. הרב שרגא זילברמן: 2 - שיעורים בליקו"מ. 3 - שורת ברסלב. 4\5 - שיעורים מכלל משפיעי אנ"ש. 6 - שיחות ומכתבי מוהר"א"ט. 7 - הזוה"ק בלשה"ק. 8 - דברי גדולי ישראל במעלת לימוד עמוד היומי בזה"ק.
שלוחה: 7	1 - שיעורים ברחבי הארץ. 3 - חברותות ברחבי הארץ. 2 - להשאת הודעה לביקוש שיעוד או חברותא.
שלוחה: 8	1 - שירי ברסלב שורשיים. 2 - שירי ברסלב חדשים 3\4 - שירים כלליים. 5 - שירי 'דרשו'. 6 - תיקון הכללי בניגון. 7. נוסחאות התפילה של הימים הנוראים.
שלוחה: 9	1 - שידור חי.
שלוחה: 0	0 - הודעות קבועות ונחוצות. 1 - הצטרפות לרשימת התפוצה. 2 - להסרה. 3 - לקבלת 2 פרקי תהילים. 4 - השעה כעת. 5 - זמני היום. 6 - לקבלת מס' אישי למערכת. 9 - לתרומות באשראי (דרך 'קהילות').

היום, אחרי בערך שנה, אני אווזת כבר בשלוש מאות...

"לאחרונה הסתכלתי על הפאזלים ועלי ואמרתי לעצמי: תראי מה קרה, בכלל לא ניסית. לא היית בשום לחץ להתקדם וללכת הלאה. לא היה בך שום קול שגדנד: 'נו, די, ארבעים ותשעה חלקים זה של ילדים קטנים, תתפתחי. תגדלי. תתקדמי'. בכלל לא היה לי שום מתח, היה לי טוב איפה שהייתי ואז, בעדינות, התאים לי גם השלב הבא, ומאוד בעדינות התאים לי השלב שאחרי. תוך שנה אני אווזת בכפול שש. וזה אולי הכפול-שש הראשון בחיים שלי שאני חווה בו צמיחה טבעית."

האמת היא שאנחנו לא צריכות שום האצה ושום הלחצה כדי ללכת הלאה. כמו עץ שגדל בלי שאף אחד עומד למעלה ומושך לו בצמרת: נו, תגבה כבר. תתקדם. תתפרש לצדדים.

לפי איך שמגדלים אותנו היה צריך לשים סביב כל עץ פיגומים מטעם הממונים וכל הזמן למשוך אותו. ולדאוג. מה קורה? נו. כבר אביב. כבר סתיו. כבר חורף. כבר קיץ. נו? מה קורה? אולי ניקח אותו לפיזיותרפיה? אולי נעשה לו

אז החברה שלי גילתה שעושה לה טוב להרכיב פאזלים והיה נחמד לה לזרום איתם.

והיא אומרת: "בררתי לי פאזלים מאוד בקפדנות, כי אני צריכה משהו שיעסיק אותי אבל לא יטריד אותי. שלא יהיה קשה מדי, כי הפאזל הוא לא המטרה, אבל שלא יהיה פאזל שנים עשר חלקים של גיל שלוש."

"היו לנו בבית שלישיית פאזלים של חברה ידועה. כל אחד מהשלישייה בן 49 חלקים, גודל קטן וידידותי: הרכבתי את השלישיית האלה וראיתי שהן ממש מתאימות לי. מתישהו קניתי לי עוד שתי שלישייות, שיהיה לי לגוון, ואחר כך עוד שתיים..."

"באחת הפעמים שהלכתי לקנות עוד שלישייה, כי את אלה שבבית כבר מיציתי, עלה בדעתי לנסות פאזל של מאה חלקים. ניסיתי וראיתי שזורם לי טוב עם המאה. עזבתי את הארבעים ותשע ועברתי למאה. ואז גיוונתי לי בעוד פזל של מאה ועוד פזל של מאה... עד שיום אחד ניסיתי מאה חמישים, ואחרי איזה זמן, כשראיתי שטוב לי עם המאה חמישים, ניסיתי את המאתיים..."

טובה של סיפוק פנימי. זה לא אומר שאחרי איזה זמן אני לא נעשית שוב צמאה ולא מחפשת עוד כוס מים, בטח שכן, אבל מים מתוקים, לא מים מלוחים!

סיפרה לי חברה: "יום אחד גיליתי שעושה לי טוב להרכיב פאזלים בזמן של הדיבור היומי עם השם. זה אולי ילדותי, אבל זה נעים לי. זה מטשטש רעשי רקע, עוזר לי לרכז את המחשבות ומאפשר לנפש להיפתח."

לפעמים צריך קצת שוחד בפתח של התפילה הפרטית, וכל אחת יכולה למצוא מה עושה לה טוב. תדובבי את עצמך, איך נעים לך? איך את רוצה היום? היום את רוצה כאילו את מדברת עם מישהו? היום את רוצה כאילו את מדברת על מישהו אחר ולא עלייך? אולי את רוצה לסרוג תוך כדי? אולי את רוצה לצבוע? אולי לבוא עם כוס קפה מפנקת? צריך להגיע לשיתוף פעולה פנימי. לחפש איך הזמן של התפילה הפרטית יבוא לך בטוב. תדליקי מזגן. תשבי במרפסת מול הנוף. תפתחי ראש. שימי קצת מוזיקה...

לך איזה נזק. שלושה ימים אתה מתחבא ממני? שלושה ימים אתה מפחד כל הזמן שאולי יתפסו אותך? אוי, מסכן שלי, אוי!" והיא בוכה בשבילו. היא בוכה מהצער שנגרם לו. היא מבינה מה עבר עליו.

זה מנקה. הילד מקבל את העונש שלו כמעט בהודיה וחווה היטהרות פנימית.

ככה צדיק אמיתי מדבר אתך. הוא אומר לך: 'ככה את סובלת כשאת חושבת שהשם שונא אותך? זה מה שעובר עליך כשאת מרגישה כזאת רחוקה? איך את יכולה לחיות כשאת כל כך מפחדת מאבא?'

הוא בא ומתחיל לנחם אותך, לתת לך לבכות ולהמיס לך את הלב. ופתאום יורדים ממך כאלה סלעים כבדים שאת רוצה לפרוש כנפיים ולעוף מרוב הקלה.

נבקש מהקב"ה שיעזור לנו להרגיש מוגנים כל כך אצלו, שלא נחשוש עוד ללחוש לו את כל הכאבים, את כל השקרים ואת כל הביזיונות. שתתחיל עלינו השנה החדשה עם גינות ונהרות והתקרבות והתקדמות, ולא נחיה עוד בצל ההסתרה. לא נהיה עוד כמו ילד, שפחד מסטירה. ■

מסך שקורס, כל מחיצה מקרטון שעפה וכל בלבול פנימי שנמס, פותחים עוד פתח בתעלה והמים יכולים לזרום.

מה שצריך זה תמיכה כזאת. חיבוק כזה. לאסוף את החלקים ולדעת שמה שלא תביאי, איזה עכבר שתוציאי ממגירה שפעם טרקת, הקב"ה לא יגיד "איכס" מזועזע ויברח ממך. הוא יגיד: "אני שמח שאת מדברת איתי גם על זה. כי סבלת יותר מדי בזמן שהסתרת ממני את העכבר הזה".

כמו ילד שלקח חמש שקל בגניבה ומרוב חרדה הוא מאבד את התיאבון ואת הטעם באוכל... אל"ף מהפחד מתי יתפסו אותך, ובי"ת מעצם התחושה הקשה של איזה גנב הוא. ביום שאימא מגלה אצלו בתיק את האריזות של השוקולד הגנוב ונערך שימוע שבמהלכו הכל נחשף והוא פורץ בבכי, הוא גם נשטף בהקלה. כמובן, אם האימא לא עשתה לו טראומה יותר קשה מהקודמת.

אם האימא זוכרת איך היא הייתה בתור ילדה שלקחה שוקולד בלי רשות, נשבר לה הלב כי היא זוכרת כמה נורא זה היה, והיא אומרת לילד שלה: "שלושה ימים אתה סוחר את זה עליך? תראה איזה יצר-רע רשע. מה הוא עשה

טיפול רגשי? מה עם העץ הזה? תמשכו אותו! תעשו לו עיצוב התנהגות, תדרבנו אותו, משהו לא בסדר איתו!

החוויה של החברה שלי לימדה אותה שלא צריך לצעוק עליה בשביל שתלך קדימה. בלי שום מתח להתקדם ההישגים שלה גדלו פי שש. "כי האדם עץ השדה". כמו לכל עץ בעולם גם בנו ישנה התנועה הטבעית היקרה הזאת להתקדם, להתרחב ולגבוה. זה לא רק בפאזלים. זה בכל דבר החיים מחכימים ומרכיבים ומלמדים אותנו. אנחנו לומדים מטעויות וכל יום מביא איתו עוד הזדמנויות. יש מצבים שפתאום פוקחים לי את העיניים, יש מקומות שגורמים לי לבכות ואחרי שאני בוכה נולדת בי חמלה לאחרים. החיים מבשלים אותי ממילא. אני לא צריכה שיעקו עלי. אני יהודייה, בת של הקב"ה, והצדיקים אפילו מכנים אותי 'עצם הטוב'!

כשהמסכים נמסים

הגלות שמה לנו מסכים בנפש ובתפיסה, והתהליך של הגאולה הוא שלאט לאט המסכים האלה נמסים.

לכל אחת מאתנו יש מעיין מלא מים של השתוקקות וגעגועים לקב"ה. כל

מעוניין שהעלון ימשיך להיות מודפס? אנו זקוקים לתרומה שלך

ניתן לתרום דרך 'קהילות' בקופת 'עלמא דאורייתא'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מני לגליון המקורבים

חדש! ניתן לעשות מניו לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבצו' עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' שבבתי הכנסת. ב-20 ש"ח לחודש. חפשו: **עלמא דאורייתא**. המניו על-דעת המערכת! לברורים: 054-848-73-17

מידעון 'חניכי הישיבות' - ברסלב

עלון הקבצו (יו"ל ע"י ארגון 'הקבצו') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com

עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבצו'.

המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה.

להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560

ניתן לקבל **מידע כללי ומקיף בחסידות** ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com

בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש: "רציתי שהעניין שלי יתפשט בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם כאנשי ליטא!"

(שיח שרפי קודש ח"ב, סימן נז"ד)

עיצוב גרפי ועימוד: דוד בארי 054-8426868